RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 99.049 van 24 september 2001
in de zaak A. 76.561/IX-839.

In zake : Hans BERGHMANS,
die woonplaats kiest bij
advocaten W. VAN DER GUCHT en F. DIEU,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Denijslaan 201

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

tussenkomende partij :

Lucas WINKELMANS,
die woonplaats kiest bij
advocaat Chr. LESAFFER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Uitbreidingstraat 80.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Hans BERGHMANS op 1 december 1997 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het koninklijk besluit van 23 september 1997 waarbij Lucas WINKELMANS benoemd wordt tot hoofdgriffier van het vredegerecht van het kanton Mechelen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 25 mei 1998;

Gelet op de beschikking van 4 juni 1998 die de tussenkomst van Lucas WINKELMANS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verwerende partij en van de tussenkomende partij;

Gelet op de beschikking van 5 juli 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 september 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DE MIL, die loco advocaten W. VAN DER GUCHT en F. DIEU verschijnt voor verzoeker, van advocaat P. PEETERS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat Chr. LESAFFER, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Het ambt van griffier-hoofd van de griffie van het vredegerecht van het kanton Mechelen wordt vacant verklaard in het Belgisch Staatsblad van 6 februari 1997.

1.2. Verzoeker en de tussenkomende partij stellen zich kandidaat. Verzoeker is griffier bij de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen en heeft daar sedert 1978 verscheidene betrekkingen bekleed; de tussenkomende partij is sinds 20 januari 1997 als griffier verbonden aan het vredegerecht te Mechelen en neemt er sinds 31 januari 1997 het ambt van hoofdgriffier waar, voordien was hij griffier bij het vredegerecht van Borgerhout en zijn totale dienstanciënniteit reikt tot 1975.

1.3.1. De hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen geeft op 15 april 1997 een advies met voorbehoud over verzoeker. Daarin komen de volgende bewoordingen als essentieel voor :

> "Sedert zijn benoeming tot klerk-griffier in 1988 tot op heden zetelt hij als griffier op de burgerlijke kamers van deze rechtbank, de laatste drie jaar o.a. van de inleidingskamer. Hij heeft geen ervaring op strafrechterlijk gebied.
> De heer Berghmans heeft een goede algemene kennis verworven. Hij gebruikt een verzorgde taal. Hij is geen leidend type, is eerder terughoudend en zal zelf geen initiatieven nemen. Hij is niet erg communicatief, hetgeen soms tot misverstanden aanleiding geeft. Zijn werkritme is niet hoog, doch hij werkt zijn taken binnen de tijdslimiet af en schrikt er niet voor terug hiertoe over te werken.
> Voor het vervullen van het ambt van griffier-hoofd van de griffie van een vredegerecht ben ik van oordeel dat de heer Berghmans momenteel nog niet voldoende ervaring en zin voor leidinggeven bezit en ik formuleer dan ook een voorbehoud".

1.3.2. De eerste voorzitter van het hof van beroep te Antwerpen, de procureur-generaal bij dat hof van beroep en de procureur des Konings te Mechelen sluiten zich naderhand aan bij dat advies.

1.4.1. Over de tussenkomende partij brengt de hoofdgriffier van het vredegerecht van het kanton Borgerhout op 11 maart 1997 het volgende zeer gunstig advies uit :

> "Kandidaat vervulde het ambt van griffier bij de griffie van het Vredegerecht van het kanton Borgerhout met bekwaamheid, met aandacht en met zorg. Hij heeft bewezen een griffie te kunnen leiden.
> Zeer gunstig advies".

1.4.2. De procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen verleent op 1 april 1997 een gunstig advies over de tussenkomende partij.

1.4.3. De procureurs des Konings te Antwerpen en te Mechelen sluiten zich respectievelijk op 13 en 20 maart 1997 aan bij het zeer gunstig advies van de hoofdgriffier van het vredegerecht te Borgerhout.

1.4.4. De vrederechters van de kantons Mechelen op 1 april 1997 en Borgerhout op 11 april 1997 brengen een zeer gunstig, respectievelijk gunstig advies uit over de tussenkomende partij. Er wordt gewezen op haar bekwaamheid, plichtsbewustheid, ijver en op het feit dat betrokkene goed vertrouwd is met het

computersysteem bestemd voor de griffies, in verband waarmee erop wordt gewezen dat zij op de griffie van het vredegerecht van het kanton Mechelen doende is om het aan te leren en om het op de andere griffies van de vredegerechten mede op te starten.

1.5. Bij arrest van 15 april 1997 van het hof van beroep te Antwerpen wordt de vrederechter van het kanton Mechelen voor een termijn van één jaar in zijn ambt geschorst. Aanleiding daartoe waren problemen van verstandhouding met het griffiepersoneel in 1996, ten gevolge waarvan een aantal van de betrokkenen met "ziekteverlof" was gegaan en vervangen was door tijdelijke personeelsleden.

1.6. Begin mei 1997 hernemen de personeelsleden met ziekteverlof waarvan hiervoren sprake hun bezigheden.

1.7. Op 20 mei 1997 dient de tussenkomende partij zich bij de procureur des Konings te verantwoorden wegens het feit dat zij de teruggekeerde personeelsleden minderwaardige taken laat uitvoeren, namelijk ze tewerkstelt in het archief.

1.8. Op 22 mei 1997 verleent de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen over de kandidaatstelling van de tussenkomende partij een ongunstig advies dat als volgt is gesteld :

> "Uit het advies van de heer vrederechter E. Geys en het hierbijgevoegde advies van mevrouw M. Verrycken, vrederechter van het kanton Borgerhout, blijkt dat betrokkene een zeer bekwaam griffier is.
>
> Nochtans dient mijn ambt voor de vacante plaats van griffier-hoofd van de griffie van het vredegerecht van het kanton Mechelen voor deze kandidaat een negatief advies te verlenen. Immers tijdens de zeer moeilijke periode op dit vredegerecht is hij niet in staat geweest zich op een objectieve manier buiten en boven de onderlinge wrijvingen en spanningen, ontstaan tussen het griffiepersoneel tengevolge van de schorsing van de heer vrederechter E. Geys, te stellen. Het blijkt integendeel dat hij in deze zeer delicate zaak partij heeft gekozen".

1.9. Op 11 juni 1997 verleent de procureur des Konings te Mechelen een gunstig advies over de tussenkomende partij met betrekking tot een andere kandidaatstelling. Daarin is vermeld: "In moeilijke omstandigheden heeft hij de leiding van de griffie op zich genomen en volgens de bekomen informatie is hij een noeste werker die optreedt met kennis van zaken".

1.10. Op 25 juni 1997 moet de tussenkomende partij zich opnieuw verantwoorden voor de procureur des Konings te Mechelen wegens het feit dat zij de teruggekeerde personeelsleden, ondanks haar belofte, nog steeds werk laat verrichten in het archief.

1.11. De procureur des Konings te Mechelen trekt op 26 juni 1997 zijn eerder vermeld gunstig advies over de tussenkomende partij in en sluit zich aan bij het ongunstig advies van de voorzitter van de rechtbank. De determinerende motieven ervan zijn de volgende :

"In de loop van de maand mei zijn de vier personeelsleden van de griffie namelijk Ooms Willy, Steens Patricia, Van Kerkhove Martine en Van Beersel Anita teruggekeerd uit ziekteverlof na de perikelen met de heer Geys.

...

In de loop van de tweede helft van de maand mei kwam ik te vernemen dat er opnieuw problemen waren. De teruggekeerde personeelsleden werden gedropt (!) in het archief van de griffie en de heer Winkelmans weigerde ze hun normale taken te laten uitoefenen. De drie personeelsleden zijn mij komen spreken en hebben mij zeer onder de indruk hun situatie geschetst.

Deze omstandigheden meldde ik U mondeling en U zult zich herinneren dat U mij adviseerde de dienstdoende hoofdgriffier hierover te interpelleren. Ik ontbood hem en hij verklaarde mij toen dat het opkuisen van het archief maar een tijdelijke opdracht was en dat hij ze opnieuw nadien zou inschakelen in hun normale taken van voorheen. Na een veertiental dagen, zo bevestigde hij mij, zou alles terug in orde zijn.

Een drietal weken nadien ontmoette ik de heer Winkelmans. Hij bleek niet aan zijn belofte te hebben voldaan. Zij bleven en momenteel blijven ze nog in het archief 'tewerkgesteld?! '.

Het is duidelijk dat hij geen vertrouwen meer stelt in deze personen en de taken laat uitvoeren door de ondertussen plaatsvervangende en gedelegeerde personen.

Het is hemeltergend dat na de lange periode van vernedering die zij met de heer Geys moesten ondergaan, zij nu opnieuw worden 'gestraft' en genegeerd. Dit is ontoelaatbaar.

De situatie is vrij complex en vergt dringend een oplossing.

Het voorstel dat mijn ambt suggereert is als volgt :

...

- ontbreekt dan nog wel de benoeming van een hoofdgriffier en griffier, maar het voorziene aantal leden is aanwezig.

De heer Winkelmans heeft inderdaad van begin af aan partij gekozen voor de Vrederechter hoewel hij in dit konflikt helemaal niet betrokken was.

Ik heb gewacht om Uw hoog Ambt dit voorstel te doen tot wij uitsluitsel hadden over de voorziening in Cassatie door de heer Geys. Het zou onmogelijk geweest zijn de 'vroegere' personeelsleden hun taken opnieuw te laten uitvoeren ingeval de heer Geys zou zijn teruggekeerd.

Ik ben er mij van bewust dat dit probleem slechts uitgesteld is tot wanneer de heer Geys zal terugkomen na zijn schorsing. Op dat ogenblik zullen de voornoemde personeelsleden zeker opnieuw afhaken.

...

Gelet op al deze omstandigheden ben ik van oordeel dat de heer Winkelmans niet in staat is gebleken om de goede sfeer en bijgevolg ook de goede werking

van de griffie te bewerkstelligen en ben ik samen met de heer Voorzitter Wauters van mening dat hij niet geschikt is om het Vredegerecht te Mechelen te leiden en sluit ik mij aan bij het ongunstig advies van de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg".

De eerste voorzitter van het hof van beroep te Antwerpen sluit zich op 2 juli 1997 aan bij dit ongunstig advies.

1.12. Bij het thans bestreden koninklijk besluit van 23 september 1997 wordt Lucas WINKELMANS benoemd tot hoofdgriffier van het vredegerecht van het kanton Mechelen. Dat besluit bevat de volgende motivering :

"Gelet op het gunstig advies van de procureur-generaal te Antwerpen en de procureur des Konings te Antwerpen, evenals het aanvankelijk gunstig advies van de procureur des Konings te Mechelen;

Gelet op de gunstige adviezen van de vrederechters van de kantons Mechelen en Borgerhout;

Overwegende dat het ongunstig advies van de eerste voorzitter en de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, waarbij de procureur des Konings te Mechelen zich achteraf aansloot, om reden dat betrokkene niet in staat zou zijn geweest zich, tijdens de zeer moeilijke periode op dit vredegerecht, op een objectieve manier buiten en boven de onderlinge wrijvingen en spanningen tussen het griffiepersoneel te stellen, niet van aard is de uitgebrachte gunstige adviezen te ontkrachten;

Overwegende immers dat de procureur des Konings te Mechelen, in zijn advies van 11 juni 1997 uitgebracht naar aanleiding van een postulatie van de heer Winkelmans voor de vacante plaats van hoofdgriffier van een ander vredegerecht, opmerkt dat betrokkene, in moeilijke omstandigheden, de leiding van de griffie op zich heeft genomen en, volgens de bekomen informatie, een noeste werker is die optreedt met kennis van zaken;

Overwegende dat de heer Winkelmans Lucas kan steunen op een zeer lange ervaring en kennis inzake de materies die behandeld worden in een vredegerecht, nu hij reeds meer dan 22 jaar dienstanciënniteit heeft in een dergelijke rechtsmacht;

Overwegende dat hij de stuwende kracht is achter de informatisering van het vredegerecht te Mechelen;

Overwegende dat hij over de nodige bekwaamheid en maturiteit beschikt om overeenkomstig artikel 172 Gerechtelijk Wetboek leiding te geven en hij dit als waarnemend hoofdgriffier doet in goede verstandhouding met de vrederechter en plaatsvervangende vrederechters;".

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending van het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel en van het redelijkheidsbeginsel aanvoert; dat hij betoogt dat over hem geen enkel negatief advies werd uitgebracht terwijl over de benoemde kandidaat drie negatieve adviezen werden gegeven en dat hij bijgevolg over direct zichtbaar grotere aanspraken beschikt; dat verzoeker voorts

uiteenzet dat het bestreden besluit bovendien geen wettig aanvaardbare motieven bevat om de keuze te verantwoorden, daar de negatieve adviezen later werden uitgebracht dan de aanvankelijk gunstige, én naar aanleiding van omstandigheden die zich waarschijnlijk pas na de gunstige adviezen hebben voorgedaan, dat die negatieve adviezen bezwaarlijk in alle redelijkheid weerlegd kunnen worden aan de hand van voordien uitgebrachte adviezen, dat ook de verwijzing naar het ander advies van 11 juni 1997 niet ter zake is, vermits het slaat op een andere vacature in een ander vredegerecht en dat de overige motieven niet toelaten enig verschil met verzoeker aan te tonen;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de adviezen over verzoeker alle een voorbehoud bevatten en zeker niet onverdeeld gunstig waren, terwijl daarentegen de eerste adviezen over de benoemde kandidaat onverdeeld zeer gunstig waren; dat de verwerende partij voorts aanstipt dat de benoemde kandidaat bovendien 22 jaar dienstanciënniteit bezit, waarvan 17 jaar als griffier, terwijl verzoeker van zijn 19 jaar dienstanciënniteit nog maar 2 jaar telt als griffier; dat de benoemende overheid geoordeeld heeft dat de kritiek in de latere ongunstige adviezen over de benoemde kandidaat niet kon opwegen tegen de vele positieve elementen in de andere adviezen evenals in het curriculum; dat deze overheid de ongunstige adviezen helemaal niet heeft willen weerleggen aan de hand van de vroegere gunstige adviezen, maar wel na een afweging heeft geoordeeld dat de kritiek niet van aard is de uitgebrachte gunstige adviezen te ontkrachten; dat de verwerende partij besluit dat de titels en verdiensten van de kandidaten tegen elkaar werden afgewogen en dat niet valt in te zien hoe verzoeker direct zichtbaar grotere aanspraken kan doen gelden;

2.1.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat de benoemende overheid de titels en verdiensten van de kandidaten helemaal niet op gelijke en objectieve wijze heeft onderzocht; dat hij daarbij telkens concreet de negatieve standpunten in de diverse over hem uitgebrachte adviezen betwist; dat wat de benoemde kandidaat betreft hij betoogt dat de verwerende partij zich ten onrechte op de eerste, gunstige adviezen over de benoemde kandidaat beroept, terwijl die adviezen werden tenietgedaan door latere negatieve adviezen, precies uitgebracht omdat intussen de omstandigheden waren gewijzigd en dat de verwerende partij zulks volkomen negeert; dat hij beklemtoont dat over de tussenkomende partij drie -de meest recente- onverdeeld ongunstige adviezen werden uitgebracht, daar waar over verzoeker weliswaar een voorbehoud werd geformuleerd, doch uiteindelijk geen

enkel negatief advies werd uitgebracht; dat verzoeker ten slotte betwist dat de langere ervaring in een vredegerecht van de tussenkomende partij van doorslaggevende aard zou zijn, daar verzoeker al 10 jaar ervaring heeft als zittingsgriffier;

2.1.4. Overwegende dat volgens de tussenkomende partij verzoeker ten onrechte de over hemzelf uitgebrachte adviezen als gunstig beschouwt terwijl in werkelijkheid het advies van de hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, waarbij alle andere gerechtelijke overheden zich aansloten, een advies "onder voorbehoud" is, wat beschouwd moet worden als een beleefdheidsformule voor "ongunstig" en dat derhalve alle over verzoeker uitgebrachte adviezen ongunstig waren, terwijl over de tussenkomende partij de adviezen zowel ongunstig als zeer gunstig waren, dat in zulk een geval de overheid er zich niet toe mag beperken één van deze adviezen over te nemen maar dient te motiveren waarom zij het ene advies wel en het andere advies niet gevolgd heeft en dat zij zulks in het onderhavige geval ook gedaan heeft, namelijk door vast te stellen dat de negatieve adviezen allemaal gebaseerd zijn op de overweging dat de tussenkomende partij zich niet boven de spanningen op de griffie van het vredegerecht gesteld zou hebben, vervolgens door vast te stellen dat één van de negatieve adviezen, met name het advies van de procureur des Konings, voorafgegaan wordt door een positief advies van dezelfde procureur des Konings waarin de persoonlijke kwaliteiten van de tussenkomende partij beschreven worden op een wijze die de inhoud van de gunstige adviezen volledig bevestigt en dat de benoemende overheid hieruit afleidt dat de gunstige adviezen blijkbaar niet ontkracht worden door de ongunstige adviezen die over de tussenkomende partij zijn uitgebracht; dat volgens de tussenkomende partij dan ook niet valt in te zien hoe de verzoekende partij direct grotere aanspraken zou kunnen laten gelden; dat, wat betreft de motieven, de tussenkomende partij stelt dat de gunstige adviezen amper twee weken eerder werden uitgebracht en op een tijdstip waarop de spanningen waarover het gaat reeds bekend waren, dat de negatieve adviezen de positieve adviezen niet ontkrachten aangezien zij louter een bepaald aspect betreffen, namelijk spanningen met het griffiepersoneel, dat ze uitgaan van overheden die persoonlijk nooit samengewerkt hebben met de tussenkomende partij en hem niet hebben gehoord, dat hoe dan ook de persoonlijke bekwaamheid van de tussenkomende partij, gelet op de uitgebrachte adviezen, onbetwist is, terwijl aangaande de persoonlijke bekwaamheid van de verzoekende partij voorbehoud wordt gemaakt; dat de tussenkomende partij dan verder ingaat op de argumentatie inzake de anciënniteit, waarbij zij aanstipt dat zij zelf reeds 22 jaar dienstanciënniteit

waarvan 17 jaar als griffier heeft, de verzoekende partij daarentegen 19 jaar dienstanciënniteit doch slechts twee jaar als griffier, zij verzoekers opmerking dat hij bij de rechtbank van eerste aanleg werkt en de tussenkomende partij bij het vredegerecht, niet relevant vindt aangezien de te begeven betrekking er een is bij het vredegerecht en niet bij de rechtbank van eerste aanleg; dat de tussenkomende partij wat het in aanmerking nemen van de kennis inzake informatica betreft stelt dat zij van in het begin betrokken was bij de informatisering van de vredegerechten en daar grote inspanningen voor geleverd heeft en van 15 januari 1997 tot 30 januari 1997 in haar hoedanigheid van gespecialiseerde griffier de volledige informatisering van het vredegerecht Mechelen op het getouw gezet heeft en slechts nadien als waarnemend hoofdgriffier is gaan functioneren;

2.1.5. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog aanvoert dat de vraag of de negatieve adviezen ten aanzien van de tussenkomende partij afdoende worden weerlegd in de motivering van het bestreden besluit veeleer een zaak van formele motivering is dan van vergelijking van titels en verdiensten, dat de verwerende partij over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikte zodat enkel een appreciatie die elke redelijkheid te buiten gaat -meer bepaald de miskenning van direct zichtbaar grotere aanspraken- de vernietiging van de bestreden benoeming kan wettigen, en dat in deze zaak daarvan geen sprake was, wijl tal van andere objectieve vergelijkingspunten in het voordeel van de tussenkomende partij pleitten;

2.1.6. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar laatste memorie uit een analyse van de precieze bewoordingen van het bestreden koninklijk besluit afleidt dat het weerleggen van de ongunstige adviezen over haar uitgebracht niet louter terug te voeren is tot een stijlformule, inzonderheid omdat het er speciaal op wijst dat de procureur des Konings te Mechelen op 11 juni 1997 een nieuw, gunstig advies heeft uitgebracht over de tussenkomende partij, welk advies weliswaar uitgebracht werd voor een andere functie, maar gebaseerd is op een positieve beoordeling van de tussenkomende partij als waarnemend hoofdgriffier in het vredegerecht te Mechelen, dat over haar persoonlijke kwaliteiten in wezen geen negatief oordeel wordt uitgesproken, enkel dat zij zich niet boven de spanningen in de griffie heeft weten te zetten, dat er geen sprake is van concrete gegevens; dat zij meent dat het gunstig advies van de later geschorste vrederechter van Mechelen wel degelijk in aanmerking kon worden genomen omdat de hoofdgriffier hoe dan ook later zal moeten meewerken met deze vrederechter, dat meer dan één advies gunstig

uitviel voor de tussenkomende partij, zoals ook dat van de vrederechter van Borgerhout, terwijl alle negatieve adviezen teruggaan op dat van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, die zijn kennis blijkbaar haalde uit klachten van het griffiepersoneel waarvan er een verwant was met de betrokken magistraat; dat zij wat de adviezen uitgebracht over verzoeker betreft aanstipt dat deze zeer expliciet zijn over diens gebrek aan leiderschap en communicatieve vaardigheden, welke kwaliteiten zeer belangrijk zijn voor de taak van een hoofdgriffier, zoals deze gedefinieerd wordt in artikel 172 van het Gerechtelijk Wetboek;

2.2.1. Overwegende dat het gelijkheidsbeginsel inzake benoemingen in openbare ambten inhoudt dat de titels en verdiensten van de kandidaten op gelijke en objectieve wijze tegen elkaar moeten worden afgewogen en dat de overheid daarbij over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt welke echter de redelijkheid als grens heeft; dat uit de formele motivering van het benoemingsbesluit en de gegevens van de zaak moet kunnen blijken dat die afweging correct is gebeurd; dat, wanneer zoals in het onderhavige geval aan de keuze van de benoemende overheid een aantal door de wet voorgeschreven adviezen voorafgaan, in voorkomend geval moet blijken waarom van die adviezen of sommige ervan wordt afgeweken; dat die redenen uiteraard ook toelaatbaar moeten zijn en op feitelijk juiste gegevens moeten berusten;

2.2.2. Overwegende dat ter zake de over de kandidaatstelling van verzoeker gegeven adviezen -die alle teruggaan op het advies van de hoofdgriffier van de rechtbank van Mechelen- weliswaar als ongunstig beschouwd moeten worden, doch enkel in die zin dat zij een "voorbehoud" bevatten omdat verzoeker nog geen voldoende ervaring had in het leiding geven;

2.2.3. Overwegende dat de laatste adviezen die over de tussenkomende partij werden verleend, namelijk die van de voorzitter van de rechtbank van Mechelen, de procureur des Konings te Mechelen en de eerste voorzitter van het hof van beroep te Antwerpen, wel onverdeeld ongunstig zijn; dat zonder meer duidelijk is dat zulks stoelt op de problemen gerezen na de schorsing van de vrederechter van het betrokken kanton, meer bepaald in verband met de verhoudingen tussen de tussenkomende partij en de na die schorsing teruggekomen personeelsleden van de griffie, wat blijkt uit de chronologie : iets voor 20 mei 1997 beklagen de betrokkenen zich over het werk dat de tussenkomende partij hen laat verrichten en op 22 mei

1997 verleent de voorzitter van de rechtbank een ongunstig advies, op 25 juni 1997 moet de tussenkomende partij zich een tweede maal verantwoorden voor de procureur des Konings omdat de aangeklaagde feiten voortduren en 's anderendaags drukt die magistraat de mening uit dat zij ongeschikt is om de griffie van het vredegerecht Mechelen te leiden, aldus terugkomend op eerder uitgebrachte gunstige adviezen; dat, in zoverre die adviezen niets afdoen van de vaststelling dat de tussenkomende partij voordien, waarschijnlijk terecht, gunstig beoordeeld werd op grond van haar vroegere activiteit, niet kan worden voorbijgegaan aan de vaststelling dat zij, volgens die adviezen, tussen begin mei en einde juni 1997 niet in staat is gebleken een welbepaalde griffie, namelijk die waar het ambt vacant is, te leiden; dat dit gegeven niet louter kan worden geminimaliseerd door te wijzen op de verwantschap van een bepaald personeelslid met de voorzitter van de rechtbank of op de omstandigheid dat de hoofdgriffier toch zal moeten samenwerken met de vrederechter na diens terugkeer, aangezien niet enkel de voorzitter doch ook de procureur des Konings de tussenkomende partij uiteindelijk ongeschikt heeft bevonden en daarvoor precieze redenen aanhaalt, en aangezien ervan moet worden uitgegaan dat de betrokken vrederechter de schuld droeg van de slechte verstandhouding op de griffie, daar hij het is die een zware tuchtsanctie heeft opgelopen; dat ook duidelijk is dat aan die laatste adviezen meer gewicht moet worden gehecht dan aan adviezen verleend door gerechtelijke overheden die van de voormelde problemen op de griffie van het vredegerecht te Mechelen geen weet hadden;

2.2.4. Overwegende dat uit wat voorafgaat weliswaar niet volgt dat de benoemende overheid over geen enkele discretionaire beoordelingsbevoegdheid meer beschikte om toch nog de tussenkomende partij te benoemen; dat het immers om niet bindende adviezen ging; dat zij, gelet op wat hiervoren is gezegd, dan echter pertinente gegevens diende aan te voeren om aan de zeer stringente ongunstige adviezen, gebaseerd op precieze feiten, voorbij te gaan;

2.2.5. Overwegende dat het bestreden benoemingsbesluit vooreerst vaststelt dat een aantal adviezen wel gunstig zijn en dat er tegenspraak is tussen het laatste, ongunstig advies van de procureur des Konings en een kort voordien door dezelfde magistraat verleend advies met betrekking tot een andere vacature dat wel gunstig was; dat aldus echter wordt voorbijgegaan aan het gegeven dat de problemen zich op een welbepaalde griffie voordeden en bovendien zeer recent aan het licht waren gekomen; dat de andere consideransen welke verwijzen naar de lange ervaring

van de tussenkomende partij in de griffies van vredegerechten en haar verdiensten op het gebied van de informatisering weliswaar de benoeming van de tussenkomende partij hadden kunnen rechtvaardigen en zij op dat stuk wellicht meer titels en verdiensten had dan verzoeker, als men geen rekening houdt met de negatieve persoonlijke gegevens vermeld in de ongunstige adviezen; dat de laatste considerans volgens welke de tussenkomende partij bekwaam is om leiding te geven en zij in goede verstandhouding verkeert met de vrederechter en de plaatsvervangende vrederechters echter in strijd is met die ongunstige adviezen zonder ze te weerleggen : de tussenkomende partij was volgens die adviezen niet in staat om leiding te geven aangezien zij "partij heeft gekozen" tegen de vroegere personeelsleden en zij heeft zich daarbij aan de zijde geschaard van de vrederechter die aan de basis lag van de slechte verstandhouding;

2.2.6. Overwegende dat uit wat voorafgaat moet worden besloten dat in het bestreden besluit en de gegevens van het administratief dossier geen afdoende verantwoording kan worden gevonden waarom aan de ongunstige adviezen van de voorzitter van de rechtbank van Mechelen, de procureur des Konings bij die rechtbank en de eerste voorzitter van het hof van beroep te Antwerpen voorbij wordt gegaan; dat verzoeker echter geen in redelijkheid grotere aanspraken kan laten gelden dan de tussenkomende partij, al was het maar omdat hij zelf niet in zulkdanige bewoordingen werd beoordeeld door de overheden die over hem advies uitbrachten, die overheden zelfs een voorbehoud uitspraken tegenover zijn kandidaatstelling en zijn andere verdiensten -qua anciënniteit, ervaring, werklust, vermogen om leiding te geven- niet of niet merkelijk hoger kunnen worden aangeslagen dan die van de benoemde kandidaat; dat het middel in de aangegeven mate gegrond is,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 23 september 1997 waarbij Lucas WINKELMANS benoemd wordt tot hoofdgriffier van het vredegerecht van het kanton Mechelen.

<u>Artikel 2</u>.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

<u>Artikel 3</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig september 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**